

Bogforside af Egon Mathiesen. 1949.

Navnet Egon Mathiesen knytter sig i mange bevidsthed til stærke, farverige børnebøger: Aben Osvald, Frederik med Bilen, Mis med de Blaa Øjne m.m.

Børn elsker disse bøger og omfatter dem med koncentration og en særlig munter alvor. De voksnes overfladiske virtuositet kan sagtens besnære et barn, men den respekt, der bliver Egon Mathiesens bøger til del, skyldes deres enkle og ørlige form: at de formidler deres budskab uden unødvendig æsteticeren og i den tættest tænkelige forbindelse mellem udtryk og indhold.

Egon Mathiesen var født 1907 og debuterede i 1932 på Kunstnernes Efteraarsudstilling, som autodidakt maler. I mange år var han medlem af 'Grønningen', han udførte flere større udsmykningsopgaver og er repræsenteret i flere samlinger, bl.a. på Statens Museum for Kunst og Museum of Modern Art i New York.

Han modtog Eckersbergmedaljen i 1949 og som børnebogsforfatter Undervisningsministeriets billedbogspris i 1954. Blandt udenlandske anerkendelser fik han i 1959 New York Herald Tribunes pris for sin bog 'A Jungle in a Wheat Field'.

I sit maleri udtrykte han spontaneitet og farveglæde, men det lod sig samtidig forene med et levende engagement i kunstens teoretiske side. Det var i kraft af denne interesse, at han året inden sin debut fik 'Accessit' ved Københavns Universitet for en afhandling om Renais-sancens ornamentik, og at han senere i sit liv blev forfatter til endnu et par bøger om maleriets problematik.

I det Kongelige Biblioteks Haandskriftsamling ligger, i en æske, en lille stabel håndskrevne og bemalede papirer, som på de følgende sider er gengivet i let reduceret størrelse. Med tilladelse fra maleren Else Fischer-Hansen, enke efter Egon Mathiesen, med stor hjælpsomhed fra Haandskriftsamlingens leder, dr. phil. Sven Gissel og med kontant støtte fra Bikubens Fond offentliggøres dette manuskript her for første gang.

Egon Mathiesens manuskript kan som det ønskes, læses enten som malerens kunstneriske testamente, eller blot som en række af indfald, tanker og erindrede citater. Det kan synes naivt i sin spontaneitet, men vidner også om stor indsigt og et uskrømt engagement i kampen for at gøre maleriets budskaber ørlige og til glæde for mennesker. P.P.P.

Maler.-
Kunst
og
billeder.-
Bog

(Notater)

29 - 4 - 75

Til Else.

Em

Forord.

Malerkunst og billedtegning. En omfattende titel til en lille bog.
Men den ligger et temmelig langt
liv bag den

Maleri og tegninger for de små
og store.

Tre farver sammen gør det kan
udnytte en oplevelse - gør en
det maleri:

Maleri vil bestå i almindelig menne-
sker kan se, sauge og erlebe.

Bevigende heder giver ind, forandrer,
forver ind - og dog kommer det
igen, som blomster i

JAMES THURBER:
"The last flower"

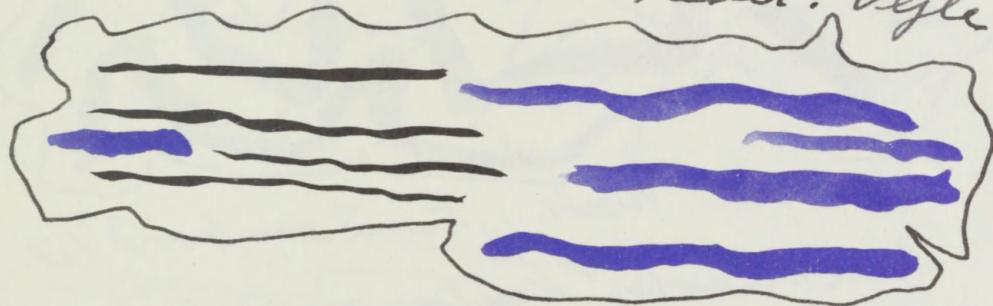

Stoppesteder.

- 1. 1907

Rejse fra Esbjerg. Østprå. Lin-
ken varit gennem bleen på
bagagevognet ned i hodet på
en ventliggindet rørud.

- 2. Stort birkantet vindu i en
tykkes ruin. Døren, den solige
å „Floden“. Græssende hest.
Engblommer. Vadedstedet: Vejle.

- 3. Gården og strædet med det
magiske navn: Klitegården.
Verkstedet.

diskarn inden der, glarmesterens
materies. Splinter i fingrene,
vækende skridt, bici på siden.
Begge knuses, arret på fingren
er der endnu. Vækser

- 4. Prisen skal passe barnet 5 år. Men osse tisje. Vollig baydel, betrøkstet med gisehind. Verden vägner.
 - 5. Jeg skar mig en pibe i bogtæ og længtes efter skib. Rindede cap Horn - i kayak.
-
- 6. Fjorden trak. kom ombord til Danmarks kyster med brok i mit kolvand
 - 7. Videlysten. Tog til Metropolis - København.
 - 8. Ensom. Men to store M-er: Maleri-musik. Så gik det.

9. Mand i den kvinder er skib
uden rot. Farven, tonen, kvinden.

10. Urolig. Sydria

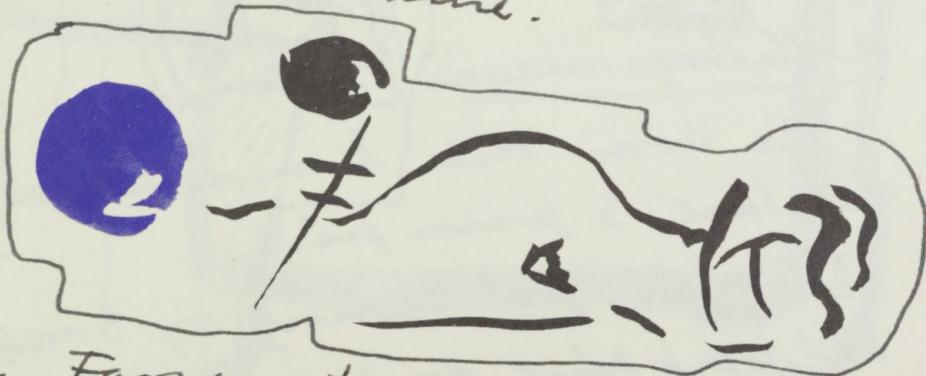
Firnze . 90 kr.

11. 3 Lorenzas by ble syg, da
en blond pige slog sit hår ud.

Italien rindt - Sammen.

Tusiane.

12. Farven, tonen, kvinden.-

Indholds

Maler. Kont sagt:

$$\times g y A \div k m a z$$

$$\phi + x = M \div aa.ä.$$

Det kunne vi markert være
formelen for maleri, for
maleri er "uforstædig!"

Det skal sanses. Synsansen! Se!

Billedbogsmaget

De børn din kerinde har maakt
dig skal 3 parre på.

De står på spring og yndk-
ker vort tojet videre.

Barnet er i gang med fjerle vrel.

MALE R

Mal!

- Se på barnets træng til at udtrykke - erobre kuglen, skridt for skridt. „Den skal en dag bli din“ skrev Åkele Sandemose.
Hvis du ikke lader dig opslige af billig indkomst, dumhed, ambition, tømmerstellet leveris.

- Der er ikke hin dig i verden.
Verden er bleet mindre. Eller
større „kuglen“.
- Er der mulighed for at leve
sammen og respektere hinanden
særligt. Vi er det højst værditil-
lede dyr.

Mal!

- Farven, linien, rytmen. Det indreste i al kunst fra mennesker fundet på værktøj. Al kunst er almen.

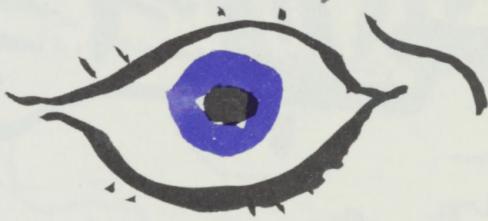

- Hva er malerkunst? —
En forklaring?
Svar skyldig. Man må gå
omveje, indkredse, det er alt,
hva der kan gives i ord.
- Citat: Definition på kunster
at definere definitionen

- Maleri er et resultat af to øjne oplevelse - der mødes med to andre øjne.

Andet kan man ikke sige i Korthed.

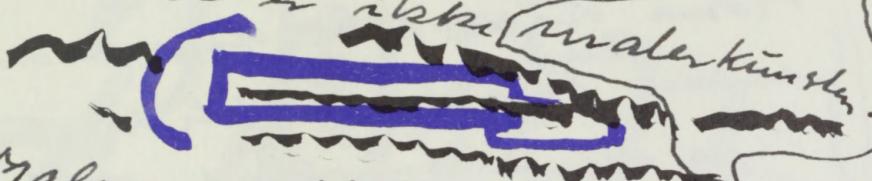
Begge parter må "glo" sig til det

- Synets resultat er et sprogs-lisom ordet er digterens - toner komponistens.
- Maleri kan ikke oversættes i ord. Hvis det kunne hørerfor så male
- Den der overken kan se, danse eller samle vil aldrig op leve malerkunst

- Høje kan lære fra bedstid til
nætid, da den fremmetastede bog-
staver og forstå, men er "blinde",
når de ser et maleri.

Det fortællende fortæller.
Men det er ikke malerkunsten.

- Maleri er ikke sejdskogere. Dog
tog sig det som en karakteri-
stik, da f. g. en dag blev
kalst en farver "sejdskoga".

- Maleri vokser frem af øyne
og sensibilitet.

Delacroix sae noet som:
Et godt maleri kan måles
nå dets udstrålning
I hans mind betojs det, at
billedet er for øjet - og bevæger.

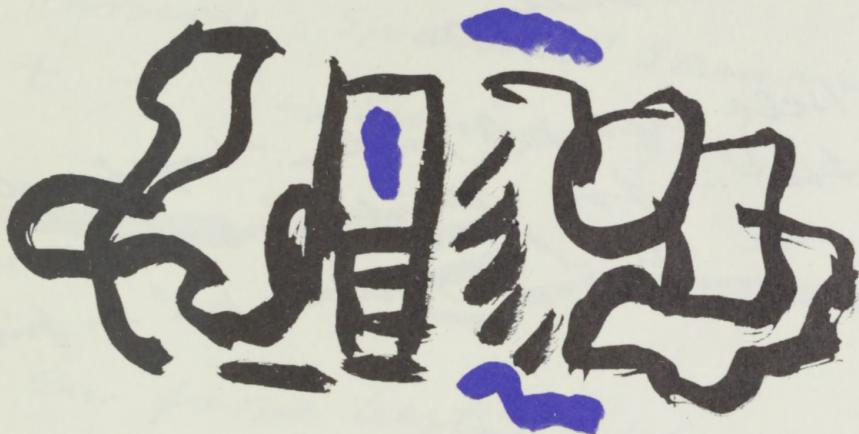
- Vandring gennem uallige muser og udstillinger. Pludselig: udstråling. → ukendt maler.

Det kan ikke gøre noet at Mona Lisa (da Gioconda) er en turistattraktion.

Men det er synd, at alt for få ser den maleriske udstråling. Billedet lyser vo. Maleren ser det.

- Beethoven malede sin højde (sygnesag), da han ikke kunne høre mere. Men han havde sit "indre øje"
- En maler kan opføre sit billede internt for sit "indre øje". Men han må åbne øjnene for at udgå. Det blir kæm tilmærket sen.

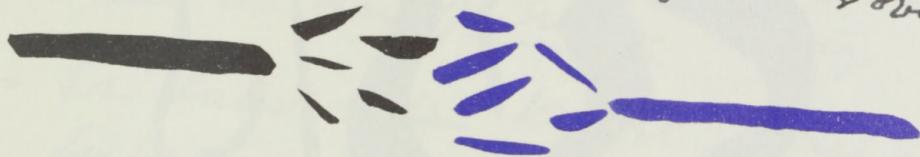
- "Design" er ikke maleri, men design.
- Værdiløs skrot har værdi, når det er set, bearbejdet og oplevet af en kunstner. Fantasi - forestillings talent

- En farverig malerklin -
 $1\frac{1}{2} + 2$ m.
Ikke kunst for denne op-
levelse og bearbejdes - lidt - af
dens maler.
- Ved kunstens ydelseste grunde.

- Kunstsav snarks. Studenter-aprør = Kunstsavaprør.
Mod der vestagne - bestående.
Sten, stakit, grus, bøgeblade
på udstilling.
- Helt ned på jorden - bogstandig
talt - for muligheden at komme
op - begyndte på en frisk.
- Nye områder. Muligvis nye kvaliteter.
- De, der har "forstået på længere"
har jeg altid haft en i sin klasse
misbilliget sit.

- Jeg forstår ikke at male -
derfor maler jeg.
- Et par farveklatte kan gi
gi røm, syre, lys.
- Farverne "spander" sammen,
+ ÷. Der springer glister over.

- En farve leder ikke i sig
selv, men gennem sine om-
givelser.

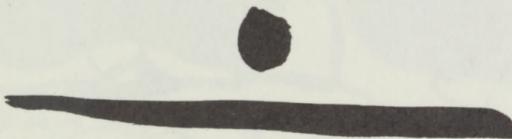
- Tænk mere omfarve : En farve alene. En fy-
siker? Jeg ved ikke. Men så
faldt det ingen: FARVE.

Rytmen i vores krop, jar-
vene omkring os. Er-
kendelsen af det.

Helheden, psyko-fysisk,

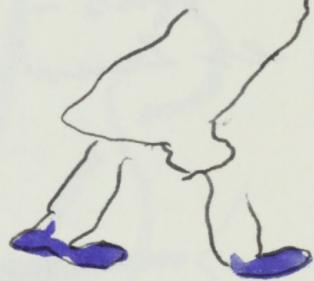
- Amerikansk film: De døde er ikke døde. Vil lever videre for dem. De døde for frihed.
- Malere, alle kunstnere kæmpede og kæmpet for frihed.
Fattigdom - alkohol. Kørskede. Men de har friheden i sig
- Et land uden kunst - det er biksins -
- Et land i fattigdom.

- Ryt og se.
I dag
Det lille mindretal kæmpe for dig

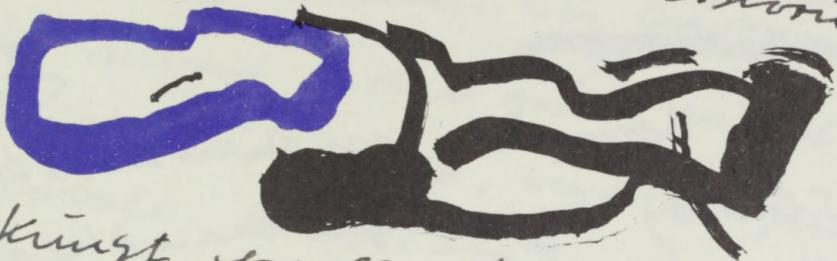
- Spontanitet: Oplosning af klas-
siske Fordomme. Total Spontanitet oploser sig selv.
- Ambition fører } vidt- og kort.

- Det er ligegyldigt hvor stor en
møde man løber bagefter.
Man løber altid bagefter.

- Østlandenes „Socialrealisme“?
Vestlandenes - U.S.A.-kommersi-
eller modernisme? Er det mulig?
Se efter.

- Maleri er ikke stationært, men et forløb.
Det gøe i 30-erne blev stående, men er allerede historie.

- Kunst er om dannelse, rettivitet, bevegelse. Hvordan kan en maler male eens hele sit liv? Det er mig uforståeligt.
- Engageret i atelieret. Men intet elgenbenstårn.
Sydne, råb kommer gennem murene.
Kampen mod borgerlighed.

- Tro er tro.

{ Men Søgen og viden, der gør en
værdiende er i slægt med ma-
leriet.

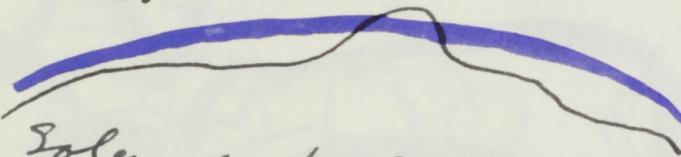
- Ley beundrer menneskets træg-
slid og veg mod sandheden -
der aldri findes. Det er vores
lykke.

Maleriets konstante forløb.

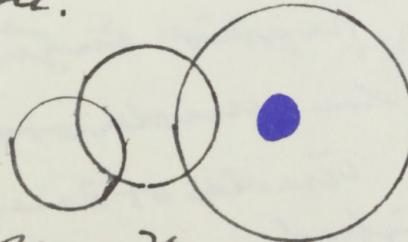
- Samfundets strukturer og politik
spiller ind;
- Der er intet absolutt kriteri-
um for godt eller dårligt.
Bedømningen af samme billede
genvenner lidt. Vanbrænder var
brakatisk talt glemt indtil slut-
ningen af 19 hundrede talet.

Kl. 3.

- dyrel vender tilbage - Daggrøn.
- Farverne ændrer sig fra mørkt til mørkt - dyb grøn, violet, sort, hvid, rosa, indisk gul, kobolt, selenes blå - den grønne har ændret sig nu. Den koldige grøn er mit granitens bark. Skifter og skifter. En helhed af farve.

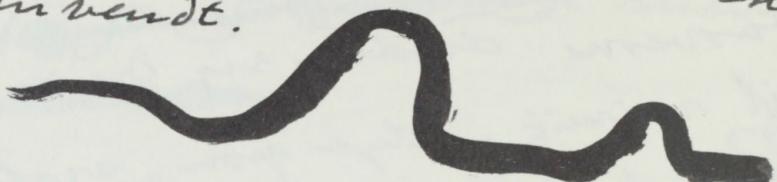
- Når solen er helt oppe var tøres farverne.

- Alene, jui, mandagelig. Det usædelige blir nærværende.

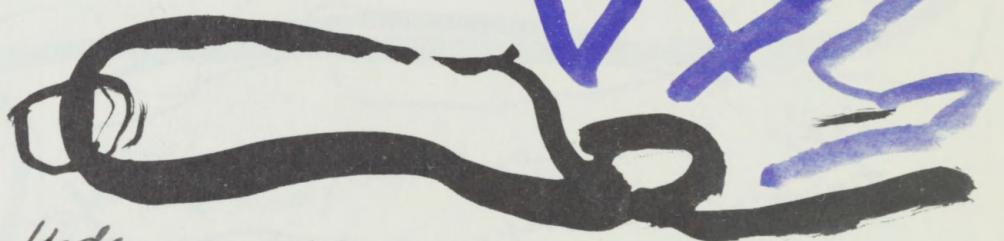
- Maler maler for at være, ikke for penges skyld.
Vi lever for at male - ikke omvendt.

- Billedet? Etsker moet nog!
Pas dig selv.

-(Effertanke)

3 et årtid!

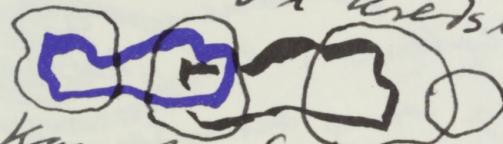

- Under naturen ingen malerkunst.
Den der underordner sig na-
turen underordner sig en lie-
gledighed.
Et maleri er et stilekte naturisering

- Maleri er en proces - psykologisk - og en stor "misforståelse" af naturen.
Den er sig selv nok.
- Paradoxer.

Hvis man ikke misforstår eller lyver overfor naturen kommer den ikke malerier af det.

Malerier med i kredsløbet.

- Man kan måske lyve sig fra processen - men ikke på sig selv.

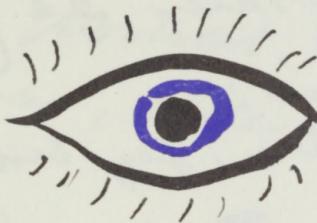
- Malerkunst. Et "mysterium", et sammenstørt mellem maler og beskuer! Ikke to mennesker har samme oplevelse eller samme behov for at opføre gennem Øjne!
Men for nogen "torstør" afrene vistnadt.
- Man kan ikke indekrede maleriets mysterium gennem paradoxer. Den "klare" forklaring er "nonsense".

NONSENSE - SNESENHON -

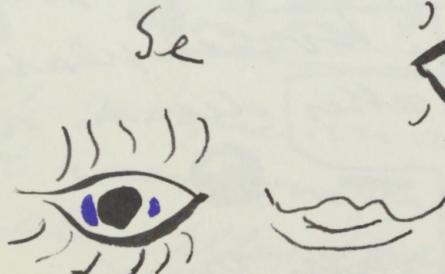
- Den, der griber efter naturen når den aldrig. Den, der rigter den, vender nogenlunde til, hvor en mulighed for en glæd af den.

→ Hvis nihds maleri er eskapisme
- en flygt fra virkeligheden,
findes der ingen virkelighed.
Godt maleri er indsat rea-
lisme, hvor der end inde-
holder.

Se

Se

elsh.

arbejdstid.

En maler - ingen arbejdstid
- altid engageret. Her.

→ Spørgsmål:

Maler de i deres fritid?

- Svar:

Ja, jeg har altid fri.

- Man kan være døstrel om aftenen inden at ha sat en klat på et stykke tavve. Utallige indtryk. Receptiv, udøvelende, kontemplativ. Måske oversættes det en dag i maleri.

- Maleri kan ikke virkner efter arbejdstimer, for det lader en aldrig i fri.

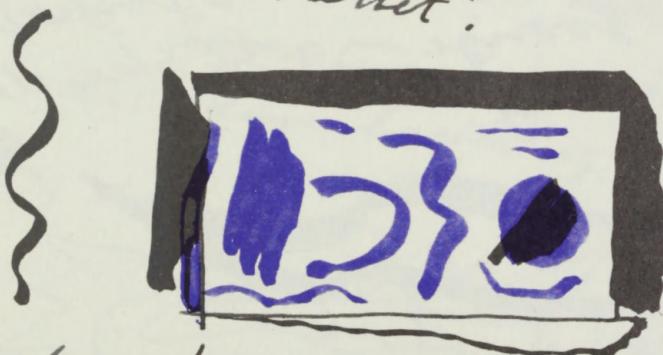
- "Abstrakt maleri":

Et yndkaldt ord. Yngen stor
kunst har noensinde hviler
i illusionen. Al kunst er
derfor abstrakt.

- Et koloristisk portræt. Størke,
lysende i farven, oplyndsen
af et maleri.

Først efter 20 minutter så
 jeg "portrættet".

- Det nøgne maleri: afslavet
"alt uvedkommende" - kun
maleri. Eller forsøg.

- Maleriet ligger altid fornide.
(Frøst)
- "Kunsten i dag er en overgangsperiode": Overgang til hvad? En ringe frøst! Kunsten har altid været i en overgangsperiode, hisom Saufjældet. Bevezetelse, der ser ud som spring.
- En hver periode er forbundet i den forrige - og så sker det! et spring.

- Manifestet er til for at brydes. Ellers har de ingen betydning eller mening. Men "Springet" kan være den.

- Illusion er sansesbedrag -
eller fejl fortolkning.
Blandværk er ikke künst-
heller ikke Panoptikoner
künst.
- Hvis man ønsker at dræbe
det underste i maleri - og
skulptur, skal man - og man
kan - udnytte alle de midler
der udbydes i et teknokra-
tisk samfund.
Alt kan laves af blandende.
- Og dø.
- Malerkünst er nægt til at holde
et åbent hul i isen: Andehullet

- Man muler og blir ofte overrasket, når man stiller bildelet op mod væggen:

Til fældighedens gave.

- Man bewarer den, for den skete noget under arbejdet man ikke opfattede for sin - penslen løb forbi - men det skete. Det kan være i stof eller miniance eller støgets retning

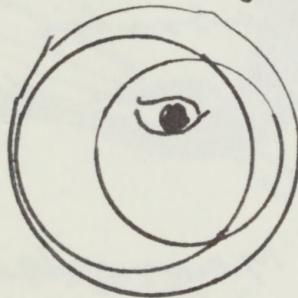
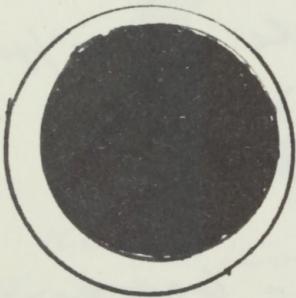

- Nutidskunst er hverken spøk eller slap her. Viden-skabsmanden får øre noget han ikke hørde næmtet.

- Manifester med ord og fremmedord, sætninger, som måske ikke lugten er på høstværne dene forstår eller gør rede for. De sprænges og der vokser maleri frem i bedste fald.

~~Den dygtige maler~~

- En maler må kunne sig inde — og ikke lække sig inde!

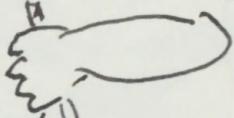
- Den maler, der i alvor sin al høst ting istre er noget — hans billeder skal man kigge nærmere på.

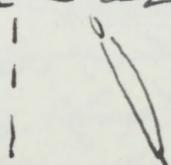
- Den frontale = totalt afsluttende form (gyptisk - babylonisk - mexikansk -) afspejler magt, absolut tro, brutal underkastelse.

Jeg berører ikke den kunstneriske værdi, men hva overkone står for.

Personlig ligger de nijjhove i deres diktatoriske stil.

- Mennesket, liv - bevægeligt, modsigende - er aldrig afsluttet.

- Et åbent arbejde - humanitet kan være åbent for dem, der eventuelt ser det senere.

Hov! Vigligt!

- Det fabrikerende. Komme senere.

- Kunstpolitik i ordets indreste betydning. Hva er det?
Kunstnere må holde sammen, vi er dødens nötskende i samfundet.
Skar ned - varsgo' - så drøber i os - men 3 drøber først 3 fremmet for Selv.

- Kulturfestivalen i syd: Nazismen.
Det var så tydeligt dengang.
O [REDACTED] [REDACTED]
- Teltudstillingen i Dyrehaven
1941. Vi maleres frihedskamp
i kunsten.
Men kulturarbejdernes indsats
var frugt langt ud over be-
folkningstiden.

- Fald ikke til so i dag. Fri-
hed har næget let ved at
skræmme ind.
Fisk lever ikke uden ilt.
- Protest - leveris, hår, hå-
klædning. Protest mod det
borgelige, det bestående.
~ Nu borgeligt? [REDACTED]
Borgerskabet har antaet moden.

- Børn og voksne, med i matrialerne selv. Flere af os har arbejdet med det, ikke teoretisk eller kunstnerisk men i marken og brigt skranker ned mellem kunstnere og "ikke-kunstnere".

- digger der ikke lidt af en kunstner i ethvert menneske?
- Det er ikke et speciale at være kunstner.
- Flugten fra datamaskinen.
- Fællesmarken - Svend Wig Hansen. Godt!

- En maler sæt: Køb det de ikke ka' li, så er der en rimelig chance for at de får noet de ka' li!
- Paradoks? Både ja- og nej.

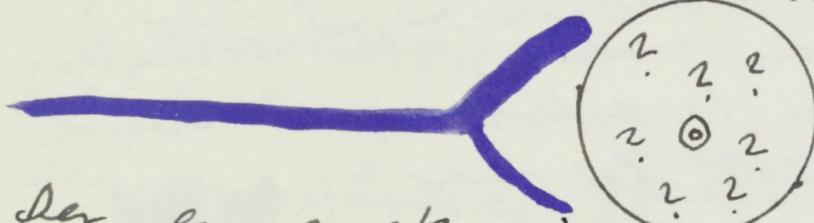
- Ungdommen. Lever mit og bevidst. Fri af bureaucratiet?
- Lovlydig? Kan det ikke lægge gøre?
- Er et lykkeligt socialistisk samfund Fata-morgana. Nej. Men der er lang vej igennem

- den bedste künst er på børne-
kaderne.

Selvom den ser egocentrisk
ud.

Hva med den mand, der sid-
der og kigger i mikroskop
dage og nætter - skriver sine
iagttagelser ned?

Måske revolutionerer hans
Slid og kundskab livelet på
"kriglen"? Eller er væsentlig
med til det - til det bedre.

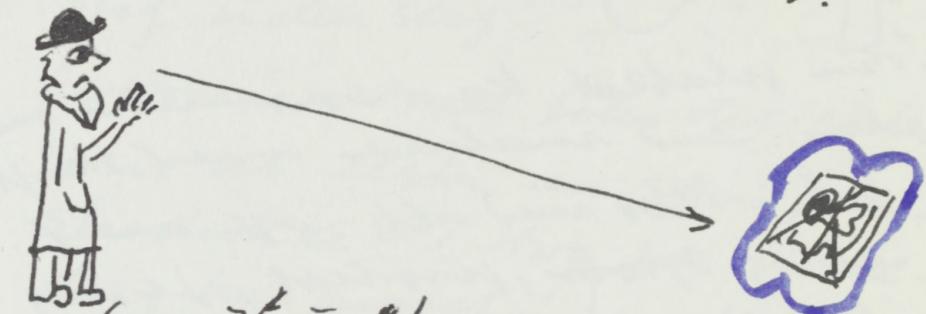
- Der er mekanismer, der
ikke kan måles med det sam-
me eller sta i avisens næste
dag.

Hvis noen har frysere på kün-
stens nære, vil de erkende det samme

- Tilbage igen. Industriell kunst.
- Skinnende. Stål, polyester - plastic, akryl, hvidlig effekt, fint arbejde.
- Stof uden stof. Dekorerer. Men føles det ikke som et eksempel en stor plastidukke? (Hva jeg mi aldrig har prøvet!)
- Kan man ikke bevænde en træskomagers arbejde. Findes det mere?
- Men håndværket, hængler, klæder, farverne - det blir. Ta en sten op på stranden. Kan noen maskine forme det, der har været i millioner af år? Det er en del perfektionisme.

- Maleriets utallige nuancer - som det samfund maleriet et godt billede af.
- Statsautoriseret kunstretning fortinnes.
- En plakat kan være mere mælteri end malerier med skrift på: Ned med alt - op med alt, Opstand, protest, Jesus, Buddha - farvel til alt indtagen mig selv. Sort reaktion, rød revolution.
- Vild diskussion. Om hva?
- Det dyrebareste: Ytringsfriheden.
 - genial!
 - skid!
 - svindel!
 - Skvat. go!
- Den bekæmper i vores lande. Den er farlig. Glæden er under asken.
- Den der har ret, kast den forsænktes.

- Den farlige kinst vil aldrig kunne blie et statisk symbol.
- Den er farlig så længe den er liv i den. En tørs styrke i en nations kultur.

- "Dan ðring"!

Hvis künsten ikke nlyser op og bryder ned på det vedtagne, vokser der ingen formel kultur op af den Jord vi kalder menneske-verdi.

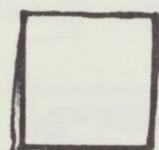
Og så blir det ved.—
- Eller børde: "Spring".

- Mange billedeer igang. Forsøg! Alt er forsøg.

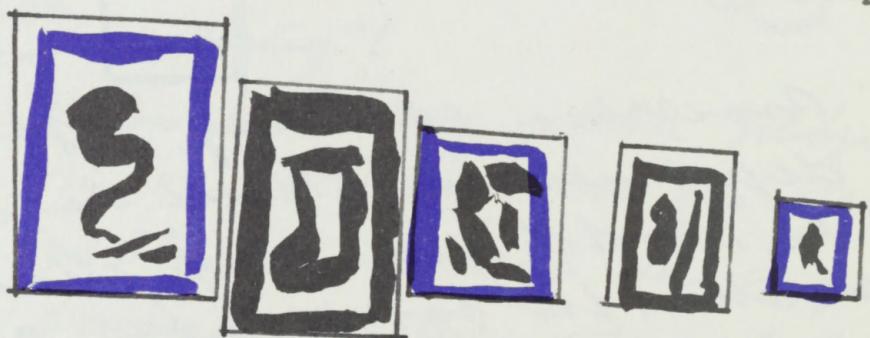
- Man maler med farve til at komme op. Det er aldrig noet der lykkes. Det er godt, trox teg.

Tegn det, er døren lykket.
Smækket i:

- Processeren er streng - ofte deprimierende. Nogle dage er „sorte“, andre dage eller natten, får farverne lys. Om de er mørke eller strålende er ligegyldigt. Alle farver lyser.
- Tegn har dyptet farvernes lys hele mit liv.

- Det ene billede kræver det andet. Man må følge efter!
- Elene billede er igang hele tiden. Nogle tar et år, andre nogle dage, før man når det punkt:
Lige før det tætter sig.
Sker det er det stråldebøtten.

- Det der ikke foranger er ligegyldigt. Trist.
Destruktiv kunst gør grin med menneske og det er det værste.

- Genialt:

Auden künst - ingen künst.

- "det nøgne maleri" igen:

- Ingen litterær inddeling,
- Ingen psychologiske dybde - sindigheder.
- Ingen pris rammer künst □
- Det er ikke purisme - det er malerkunstens veren.
- Det blir aldrig statussymbol
- Ingen spekulative idéer men oplevelse.

- Farven griber man spontant, fordi en anden farve vil ha det.

- den grønne dominans siger i vægerligt efter sine mod-sætninger. Man kan godt sige det er et erotisk spil mellem farverne.
- Man kunne blie ved, men ord er saltige i forhold til hvad farverne kan sige. Foran et maleri blir man stum. Det taler selv - uden en lyd - til øjnene og sind.

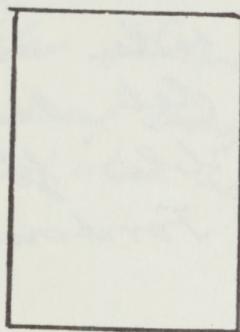
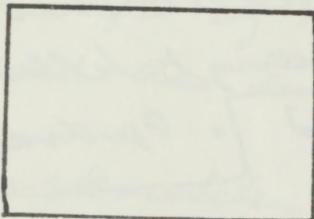
Kl. 3.

- Morgen.

Tuber, spatter, pensler,
terpentin, klude, løsred,
jingle.

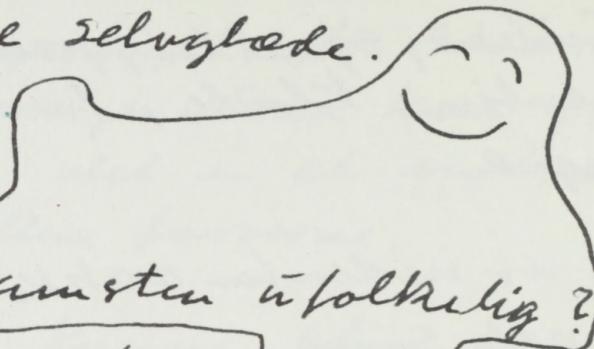
Alt er indenfor rækkevidde
og alle savner.

- Nu: Firkanten.

- Den meningsfyldt meningstolked følgs af bevægelse og ro.
- Men ikke fantasi og klar tanke er goc følgesnende

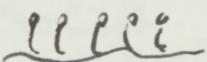
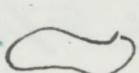
- "Den form" betegnes ofte af vores selvstændede.

- Er kunsten ufolklig? Vrold.
Det er folk, der er ukunstinteresserede uden at vide, at de ikke er det. Den umiddelbarhed alle blir født er trængt tilbage.
Fordanskildhed. Opdragelse.
- Men alligevel er Kunstinteressen store end jeg nuclensindende har set i mit liv.
- Kontakt mellem Kunstnere og andre mennesker.

- Nutidskunst virker næsten eksklusiv i første omgang.
- Prislisten skal være afskaffet!
- ^{kunst} Giver aldrig modet, den er modtalen, for den er stærk.
- Den kan vælte møbler. Betragt, dærlige billeder ned af voggene! Opt og ned med det hele, men den er rig!
- Forskrædder det mange? Ja, for det rører ved sindet.
- Kunst kræver talent, men det kræver ørre talent at tilgå sig den og det har - troj jeg - mange flere end de selv tro, eller vil vedkende sig.

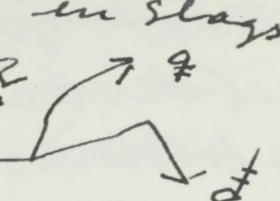
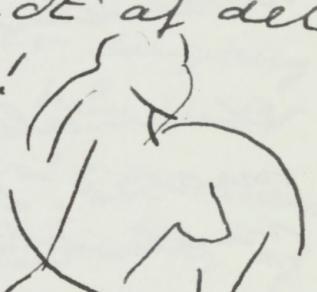
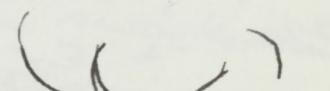
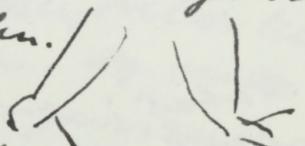
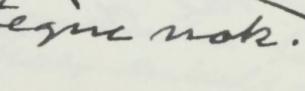
- Er farver og fantasi ufolkelig? Er des kris en kop på en mark, der er folkelig?

- Folkirkunsten - gamle dage - Almindekunsten. Den var ofte på grunden af det såkaldt abstrakte.

- Arnold Wechsler skrev engang:
 - at det kris er en håndtild aristokrater, der vil være i stand til at reagere på grundlag af beggsting - künstnerisk - og erfaring. Og det er nærlært.
Men hvad jeg aldrig er sikker på er, hvor stort elle hvor lille dette mindretal er. Og man kan ikke og bør ikke organisere et sammund uden nogen anden forudstilling end, at hver enkelt er aristokrat.

- Fotografi, film, fjernsyn
(desværelse i falske farver)
tilpasser stilles trængen til at
se det gengivende. Den
træng bor i os alle
- Ydag er maleriets pris. Det
arbejder med sine indordste
kvaliteter: Farve, rytmе, linie.
- Et maleri er en farve-
masse. Det var det øste i
malerkunstens store perioder.
Men da måtte billedekunsten
ose sig af gengivelsen.
Ydag er opgaverne døbt.
- Notat:
Mal direkte - uden omgang.

- Es man trænet i en slags "Janus-Golfege"?
- Rammer hværet i vidt forskellige intervalle og harmonier - eller dissonaner. Tolvtoner? Pierre Boulez?
- Måske lyttes lidt af den engang. Videre!
- Model? Tegne, hvordan man end maled.
Hændens og liniens rytmelighed af modellen.
- Man kan ikke tegne nok.

- Kunst er at kunne. Det er
ordet.

Men hva er at kunne?
Nogle mener absolut, at det
er at kunne få det til at
ligne. Men så ville mange
mildtalmadige von store
kunstner. Efterligning, tegne-
færdighed, perspektiv, ana-
tomi, kort sagt en slags per-
fektionisme. Men er der no-
get indeni, for den lige
kunstens mysterium.

- Er der ikke „at kunne“ at
male et billede, der ikke
forestiller noet? Det kræver
noet, der ikke kan læres.

- Jeg noterer stadig:
Når børn maler og tegner er det med hele kroppen.
Malere gør det sammen, mens
den skal i brud eller glide
let, så på tværs, med mod
gribet, loddret og så glide
den igen. Det er mesten som
at stryge en violin, der
osse knæver krop.) Og så se.

„Pien qui 'un œil,
mais quel œil!"

- Jeg tænker lid næ Albert Camus' ord:
„Tout accomplissement est
une servitude. Yl oblige à
un accomplissement plus haut"

BILLEDE

BOGS.

MAGER

et lille eventyr.

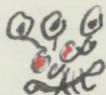
- Blomsterne sprang ud og folke tog dem til sig.
Men de havde ikke vis de hadde ud.

På en måde var det kun det lille folk, børnene, der havde ud.
For de havde det bare.

- Men efterhånden syntes de voksne, at det var meningsløst, det tog mere ud.
Og ud er penge.
- Saaledes satte de stopper for det,
troede man da.

- Børnene fortsatte. De bandt små bælter, som de store ikke anede noet om.

- Men en dag i SKOLEN lattede en pige sin bæltet hin hadde glunt under kjolen.

Og så var det stæt!

- Alle børnene og lærerinder blev underrettet for det stæd so mod det nye reglement.

- Den lille pige fortalte ingen ting. Hva var der forkert? To him fortalt hilsidst al da var noet men ikke måtte.

- Vi er i eventyret og som det
sker i eventyr drikste de der
en lille fyr op. Han stod højt
på en bæg katedral midt i en
time og hadde høj hat på!
Hele kllassen grinede for bønnen
så kom.

- Kim lærevinden så ingenting!
Glæden ville ingen ende ta.
Lærevinden drejede med øjensid-
ning i ugesvis, men glæden steg
alligevel.

- Den lille fyr høde nemlig en
nægspize med;
duglig hvidkøle.

- Og hun hadde juoen fuld af farvestrålende blomster.
- Pigen der hadde sin birket fra sit hemmelige gemmested løb hen mod den sorte pige med de dejlige blomster.
- Den lille mand tog en blank fløjte frem og spillede så dejligt at den sorte pige begyndte at danse og den lyse pige dansede med.
- Så sned den lille mand sin hat og sin fløjte, greb fat i begge pigerne og dansede med det var dejligt at se på.

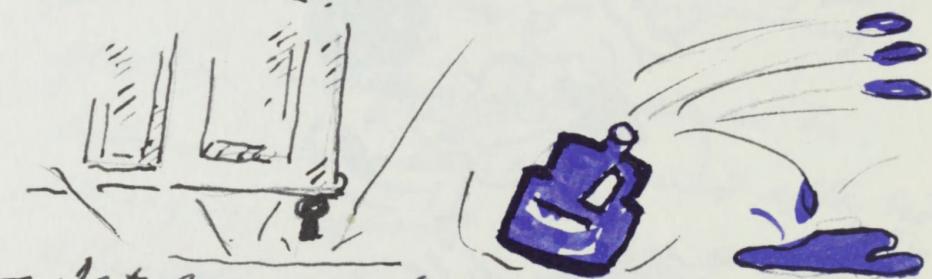

- Ingen tankte men på de forbudte blomster.

Hvilken dans.

- Hele klassen dansede med, niblede, ingen tankte på andet end at glæde sig.

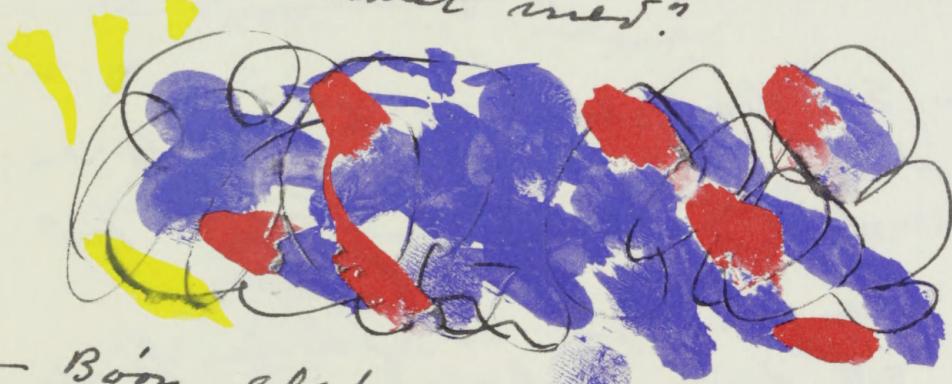
- Selv børninder. Hvis portoflikken varst der var stæt - men trak op i kjolen og dansede med til katedret hoppede og blæsket sprittede.

- Det var en fest, der aldrig ble' glemt.

- Og nuanden, der ville forbi vinduerne og kiggede ind, så til sig selv
Det er det man skal ha' tid til.

- Sean, der opleverer, at et ikke barn har en i hænder - han advejrer opleveret meget
- Her ligger hemmeligheden ved en billedsbog.
- A. S. Neill skrev:
"Jeg behandler børn med samme agtelse, som voksne forventer at blie behandlet i med."

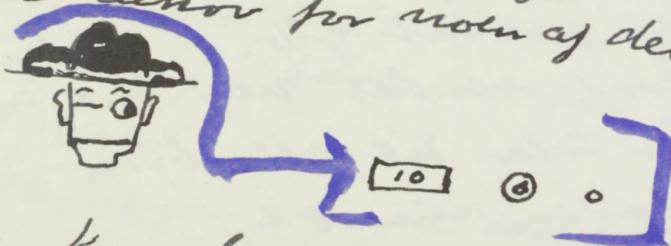

- Børn elsker farver - det er en del af det liv de begynder.
- Det hele er 54° inkludert og dog et stoffel enormt

- Mange billedbøger glemmes. De keder.
Andre blir stående. Hvorfor?
- Bogen skal være en realitet, for den, der har tegnet og skrevet den. Så har den en mulighed for at bli en realitet for barnet.
- Realitet i fantasiem.
- En bog til det lille folk er ikke noet, der blir til på et par dage.
Der kan gå år, før den finder sin form i rytmе, i farve og tekst
- Billedbogsmaurer er dybt engageret.

- Man tegner og skriver på værnets parti.
- Arbejder med billedebøger, samtidig med maleri. Samme proces indenst inde.
- Er der behov for billedebøger? De koster så meget!
Er der behov for børn? De koster så meget!
- Ønsker man at spare sin livsstyl og and i bygår der ikke behov for nogen af delene.

- Man kan leve tørt og billigt! På enhver måde afholdende, lække ømme og være forsigtig om, at man kan sa', hvad man ville se, redeligt og kedeligt.

Genova. Else 3. Maj.

- Andrea Dorias gravmæle.

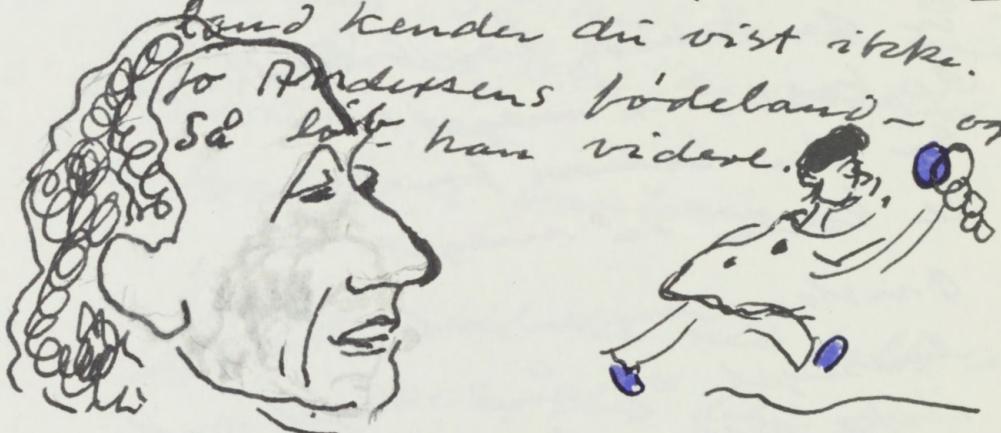
En kirken altid lirket, springte
vi en lille dreng.

Hej sae han. Er du Italiener?

Ny, fra Danmark, men det
land kender du vist ikke.

Jo Andersens fødeland - og

Så lagt han videre.

- Det gav et zib.

Hvad er det ved H.C. Andersen,
der taler til alle børn - og voksne -
kloeden mindst?

- Han var på barnets højde.
og så aldrig nedad.

- Han er til tider romantisk, frisom, næsten sadistisk, men i de mindre ting er han overtræffen genial - nemlig til.
- Er det krigende og pine-filde børnligt? Det hæder man engang. Det uhyggelige. — Charles Perrault. Måske en parallel til børneopdragelsen?
- H. C. Andersens sprøg var langt forud for sin tid. Og sans for sine ting, børn er på lige fod med.
- Billerbogen er en odd litteratur. Det er en stor ting at vække en bog til det lille menneske. Den blir modtaget med store begærlighed og appetit end næget andet senere hen

- Kan man huiskine sine billedebøger?
Hg hørster hin een (mæske
hjg hin hadde een) i her ligger
det huis som Hans har bygget"
Men hg tror den satte "spor.
- Uforståelige ord kan ha en meget
litteraturnyskraft for sine
lyttere.
- Hverken kan med go ret sige:
hg tegner og skriver for børn.
- Det lyder nu en eller anden må-
de fortalt.
- Hg tegner og skriver først og
planmerker for mig selv.

- Høj er oppe bleet springt; hvordan lever man en billebog.
Høj var styrdig.
Høj ved det nemlig ikke

2.

- Det nærmeste høj kan komme
er at høj har malet 3 tegnes
kontinuerligt på høj kunne løfte
en elegant eller et stykke pane-
krudt.
Aldrig stedet til andet end
hvor der optog mig og morede
mig.
- Når høj udarbejdede en bog taler
høj med mig selv. Ofte højt og
ordayer høj, og nyt men vokser
på m.

- aldrig dik-dik i maleriet
børnes.
Det tager børn væk.
- Børn gør mennesker all nøgte
og trækker sig væk - ind i
sig selv.
- En billedbogsmaجر tanker
enkelt - i brede linjer for at
gi plads for nye indfald
Hun nedholder sin forestillings-
kreds, nøjagtig som når hun
maler.
- Tank, hvad man oplever dagen
igenom og nu forenklet, koncen-
trere for at få det ind på billedelets
firkant eller bogens side.

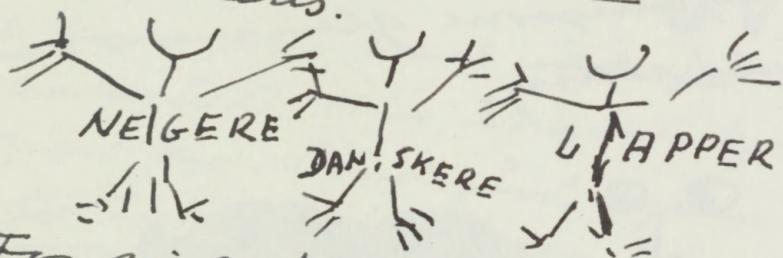
- Importen af standardiseret billedebog. Transport bånd.
- Prisen steg over importen, hvis kvaliteten er der. Men oftest er det prænge ind - billig fremstilling - og dårlige ting ind.
- Pris og ind må være i rimelig balance til fordel for:
det lille folk.
- Kiosken middelmådige udvalg er ikke indgangen.
"Det andet er for dyrt - det er jo ikke til et barn"!
- Åh!

- Spørgsmål: Vil medlemmerne skabel af E. F. Kaste en endnu større bølge af dårlig børnelitteratur på markedslet?

- Børn er som dyr. De føler, hvis en ting er uønsket. Indlevelse af ingen brakke bevedelser skaber kontakt med dyrene. De følger og "forsører".
- Barnet er som det blide dyr, men med sin langt højere beridsthed, åben for forståelse, viden og konklusioner i sit eget område.
- „Børn i alle lande, foren jeg.“

- Det fornuftige notat er vigtigt. For børn ville være forenet, hvis de kunne få øv-viden hensyn til samme, sprog og kultur.
- På et vis tidspunkt i barnets udvikling tegner alle racer eens.

- For en voksen, der altfor ofte er med til at ødelægge på alle områder - er ordene vigtige at mindre..
Sel blot vokne istedet for børn.
- Billedbog er litteratur, som al anden litteratur.

- Men ikke mange børde kunne
kan citere fuldt korrekt - og
uden forberedelse - deres foreste
bøger?

Dygtigt tankete spørsgået kan
kludselig få klarhed - og enkelt-
hed - ved et citat fra en barn-
domsbog.

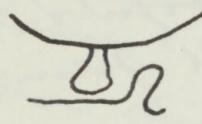
Tegningerne glemmes i hvert
fald aldrig.

- For mig er billedbøger materiali. Jeg "kolorerer" aldrig. Jeg
maler.

Tekst, farve, nytme, helhed -
og håber jeg humanisme.

- Nogle vil måske spørge om der
ikke ville være rigtigt at ar-
bejde på et børnepsykologisk
grundlag

- Nej!!

For så komme "det rigtige" frem:
Og det er direkte kedeligt.

- Notat.

Et barn har været inde på en
bondegård. Hjem kommer hjem
og vil lege. Bondegård. Dyrene har
hun ikke, heller ingen huse, men
de er der alligevel. Usynlige dyr
og huse myldrer frem på gulvet.

Dyrene får mad, vand og sove.
Hun skal hun selv sove.

Er det en billerbog. Ja - inden
barnet - og den er virkelig. Grib den
enkelt tank, tegn, skriv til glæde
for dig selv. Så er bogen der.

ÖV!

- Humanisme. Et vidt begreb.
at alle bør være højstillede skal
le gerne ligge i en farverig,
fantasifuld, men virkeligheds-
betonet fremstilling
- Den kløge vægfinger har han-
den staab!
("Høg har en instinktiv ~~skrækk~~
for folk der har „forstand på
tingene.“")
- Ustandselig nu sag moter:
det bevoagelige, det relative,
„det ukloge“.
- Man skal være på barnets parti.
Det er vores eneste chance.
Der kommer modstand nok.
Noet at sta imod med.

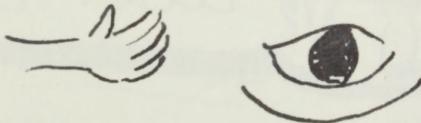
- Oplevelse. En lille pige næ 3-4
år var og så i en bog med
en papegøje.

Den gamle dame i bogen saa,
at papegøjen var din.

Den lille pige slog på døren.
Den lille ble øred, men klappede
papegøjen.

Den skælle ikke kaldes din.
Mæske følte hun sig selv en-
gageret. Hva ved jeg?

- Den hun holder med den
svage.

- Jeg viser aldrig min bøger
nå børn.

Jeg taler og tegner for mig selv.

- Der er mulighed for at få børnene i tale, hvis man er på talstof med sig selv
- Speculer ikke, men tank dig om - så er der en chance.
- Pjat er vigtig og ikke barnligt. Barnet er altfor klog og har også lidt i verden som en Marco Polo.

- Slás med naturen. En lille prøv kan ofte være nok og længste, hvis den før ind i sammenhængen

- Fantasi - ikke fantasteri.

- En børnebog er eet (for de læsende børn) og en billedbog noet andet (for de, der kan se, men må ha lyst højt)

- Billedbogens kvalitet - indhold, tegning, udstyr, er lisa sæsentlig for børnel, som bogen for den voksne, ja smarre mere.

Selv er den første litteratur i barnets liv.

Børn kommer og går,
de er ikke lid at standse.

Og den, der ikke kan
tale med børn, må
ha mistet sit møde.

Begge
dele.

- Hvergang man ser en værnetegning forbløffes man. Hvilken karakteristik, hvilken koncentration.
- Med go grund ble Cézannes billeder betegnet som, at de kunne være malest af et barn.
En opfattelse som (vi st. nok) f.eks. V. Jensen delte. Måske tan jeg sig.
- Cézanne nædede - trods at han så hen til Renaissance'ens mestre, at andre hele opfattelsen af maleri:
Igen et .. Spring..

- Matisse understregede det - måske ganske ubevist - med at sige at han ønskede at komme til at male som sin sværestøre.

Han nævnedde sig og hans lykkeligste billeder viser en ubrukt linje fra barn tid voksem.

- Cézanne vidste ikke hvad han gjorde!

Han løftede et dækSEL, så nogen voldte viste sig.

- Courregoules. Det gir man sig disse tanker

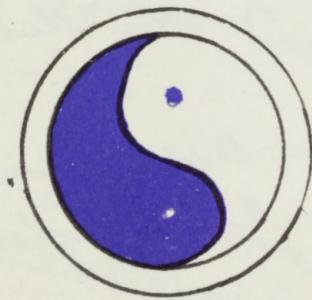
- Musée d'art enfantin.

Eline freinet står bag det.

- Nøglen laves hos bageren og afleveres igen under måkket.
Middagsklokke.
- Jean Lurçat intalte da han så misset: Nu er der ikke mere for nrig at lave.

(Der er ting der ikke kan tegnes til!)
- Dunkle rum - huler - med forekomster af maleri, keramik, værning, tegning.
- Man træder ind i barnets verden - fra små til store.

- Elre Frimets grundlag er at
bønene ikke skal uddannes
til kunstner. Blot føle stoffet
mellan haenderne.
- Hvor dygtig.
- De små skodder lirkker vi
op. Bjergenes lys volder ind.
- Kollektivet arbejde. Mosaik.
Emaljerede skorver. (150x250)
Vistnok enestående i verden.
- Portal.
Indgang.
Brændt ler.
lys skorv.
Brum brum.
Tiden står stille.

- De store børn fra 10 til 14 år
går mitidskunst at se . Natin-
ligois.
Måske har de følt et bånd
mellan sig selv og mitidskunst-
se.
- Aldrig egenligning . Det er ikke
nødvendigt.
- De store børns beredskedsliv
er anderledes end de mindre,
men det går trin for trin.
- Det visuelle område vidvides.
Erkendelse . Hva lurer andre
- Bare se.

- For malere er farven et sprog.
Og derfor det for børnene, alle-
redt så tidligt, at man kan
sige den er parallel med
det formulerede ord.

NEJ!

- Nutids malere maler ikke "form", plastisk form, men følger ubevist masker- Cézannes ord:
"Når farven når sin rigdom,
når formen sin fuldkommen-
hed".
- En sagning som Eline Kærnet citerer for at vise, at de to ting er uadskillige.

- Bernard - 13 år - har modelleret mor og barn. Babylonisk eller sumerisk stele? - men uden magtudtryk. Det kan altså gøres.

- "Den er rig" } En slags bland-
ing af dyr og menneske,
for at forklare } i regel massiv-
heden i anatomien.
Klogt svaret. } (WW)

- Fantasien har arbejdet på
med formen, som Mino
i sine forarbejder } til cement-
dyret i Fondation Maeght.

- Hvis man forestiller sig kunsten i dag - både børns og voksne - som led i et malkevejs system - kunsten gennem tiderne - hvor vi udgør en lille brik, vil man føre rægtagelser.
- Vi er udenfor det hele og med i det hele. Vi se kunstens malkevej og bøver at placere vores lille brik - lysende, men ikke selvlysende - i en stor sammenhæng.

ENVOI:

Det fabulerende er en bærekraft i al billedkunst.

Malerens, barnets, og det man retsker, barnet.

Man kan lave violebøger, rytmiske, springende, men med en indre sammenhæng. Det er ikke „Viool“.

Og maleren fabuleres i sine billeder - det er den künstneriske næve. Den fabulerende farve. Jeg kan ikke komme del mærnere.

Det var : Det Hele.

